



REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

UPRAVNI SUD U OSIJEKU

Primljeno: 05-05-2016

Poslovni broj: Usž-134/16-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Jasminke Jenjić i Borisa Markovića, članova vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Raiffeisenbank Austria d.d. iz Zagreba, Petrinjska 39, kojeg zastupaju opunomoćenici Vladimir Mamić i Luka Rimac, odvjetnici u Mamić, Perić, Reberski i Rimac Odvjetničkom društvu d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 80, protiv tuženog Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Nexe grupa d.d. iz Našica, Vinogradska 6, koju zastupa opunomoćenik Ivica Pezo, odvjetnik u Zagrebu, Vrsnička 16, radi predstečajne nagodbe, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: UsI-1418/15-34 od 20. studenoga 2015., u sjednici održanoj 14. travnja 2016.

presudio je

Žalba tužitelja se odbija i potvrđuje presuda Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: UsI-1418/15-34 od 20. studenoga 2015.

Obrazloženje

Osporenom presudom odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev za poništenjem rješenja Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak iz Zagreba, Savska cesta 28, od 22. studenoga 2013., pod klasom: UP/II-423-01/13-01/1012, urbroj: 513-04/13-2 te za obustavom postupka predstečajne nagodbe društva Nexe grupa d.d. za upravljanje društvima sa sjedištem u Našicama, Braće Radića 200, OIB: 46078374806 u koji se pred Financijskom agencijom, Regionalnim centrom Zagreb, Nagodbenim vijećem HR01 vodi pod klasom: UP-I/110/0/13-01/3311.

Tužitelj je osporio navedenu presudu žalbom iz svih žalbenih razloga pobijajući je u cijelosti.

Bitnu povredu sudskog postupka tužitelj vidi u povredi cilja zakona definiranog odredbom članka 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12. i 152/14.- dalje: ZUS) te povredi načela zakonitosti, definiranog u članku 5. istog Zakona. Ponavlja navode svoje žalbe u upravnom postupku kojim je ukazivao na povrede postupka počinjene u tijeku rada Nagodbenog vijeća prije donošenja rješenja o predstečajnoj nagodbi. Posebno upućuje na odredbe Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09. – dalje: ZUP) koji se primjenjuje u postupcima predstečajnih nagodbi, osnovom odredbe članka 31. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ 108/12., 144/12. 81/13. i 112/3.- dalje ZFPPN) koji je povrijeđen produživanjem rokova

protivno ZUP-u. Smatra da su time ostvareni uvjeti za obustavu postupka predstečajne nagodbe jer su rokovi produžavani retroaktivno pa je stoga postupak trebao biti obustavljen u razdoblju između 3. listopada do 9. listopada 2013. te je Nagodbena vijeće počinilo osobito tešku povredu procesnih odredaba mjerodavnog zakona.

Smatra tužitelj da je time upravni sud prvog stupnja propustio suditi u smislu odredbe članka 2. i 5. Zakona o upravnim sporovima odnosno propustio je osigurati zakonitost i sudsku zaštitu prava i pravnih interesa uključenih subjekata. Sud je, pozivajući se na nužnost zaštite interesa zainteresirane osobe, u potpunosti ignorirao prava odnosno pravne interese tužitelja te razmjere štete kojima je isti izložen potvrđivanjem tako donesenih odluka upitne zakonitosti.

Materijalni propis je povrijeđen s obzirom da je, protivno mišljenju prvostupanjskog suda, bila potrebna potvrda revizora na izmijenjeni Plan financijskog restrukturiranja. Oспорava pritom stanovište prvostupanjskog suda da se Uredba o izmjenama i dopunama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ 144/12.-dalje: Uredba) primjenjuje na predmetni postupak predstečajne nagodbe neovisno što je ona naknadno 30. lipnja 2013. stavljena izvan snage Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ 81/13.-dalje: ZID ZFPPN). Smatra odlučnim što je na dan donošenja i objave spornog Plana financijskog restrukturiranja zainteresirane osobe 18. srpnja 2013. na snazi bio izvorni ZFPPN te ZID ZFPPN koji se sukladno odredbi članka 58. samo djelomično primjenjuje, pa je, tvrdi tužitelj, na obveze zainteresirane osobe bila primjenjiva isključivo odredba članka 64. Zakona koji je propisivao obvezu dostavljanja odgovarajuće potvrde ovlaštenog revizora.

Pogrešno utvrđeno činjenično stanje ogleđa se u pogrešno navedenom razlogu odgode ročišta za glasovanje, inicijalno zakazanog za 25. srpnja 2013., (zaključak nagodbenog vijeća od 15. srpnja 2013.) jer je ista uslijedila zato što se zainteresirana osoba nije mogla očitovati na dostavljene prijedloge vjerovnika, što nije zakonom predviđen razlog odgode.

Smatra, nadalje, da se sud prvog stupnja propustio očitovati o navodima tužitelja vezane uz odgodu ročišta zakazanog za 9. kolovoza 2013. jer o razlozima koje nisu obaviješteni vjerovnici te se nisu mogli očitovati.

Pogrešnu primjenu materijalnog propisa tužitelj vidi u povredi odredbe članka 29. stavka 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ 112/12. i 25/13.) jer rješenje Nagodbenog vijeća ne udovoljava uvjetima za stjecanje svojstva ovršne isprave. Plan financijskog restrukturiranja ne sadrži u precizne odredbe o predmetu i vremenu ispunjenja obveze u odnosu na pojedine vjerovnike te tužitelj iznosi i druge razloge zašto smatra da navedeni plan ne može ispunjavati zakonom postavljene uvjete, a također ne sadrži odredbe izrijekom predviđene u članku 25. ZID ZFPPN-a.

Slijedom svega navedenog tužitelj predlaže Visokom upravnom sudu da poništi osporenu presudu te u cijelosti usvoji tužbeni zahtjev tužitelja kao osnovan.

Tuženo tijelo nije podnijelo odgovor na žalbu iako mu je ista dostavljena.

Odgovor na žalbu je podnijela zainteresirana osoba osvrćući se na ponavljanje izlaganja tužitelja iznesenih tijekom prvostupanjskog postupka o kojima se sud prvog stupnja izjasnio. Također, naglašava da je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 2. rujna 2015., poslovni broj: U-zpz 19/14 obrazložena neosnovanost dijela zahtjeva na kojem tužitelj ustraje.

Oспорava i navode žalbe o povredi odredbi članka 2. i članka 5. Zakona o upravnim sporovima već naprotiv ističe da je sud, sukladno članku 2. ZUS-a proveo zakonom propisani sudski postupak, ocijenio sadržaj i rezultate provedenog upravnog postupka, saslušao svjedoke, razmotrio argumente i dokaze svih stranaka te nakon tako provedenog

postupka zaključio da prava i interesi tužitelja nisu povrijeđeni spornim pojedinačnim odlukama javnopravnih tijela, čime je nedvojbeno osigurana zakonitost i sudska zaštita te ispunjen ratio legis odredbe članka 5. Zakona.

S obzirom na izloženo predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući osporenu presudu u okviru navoda i razloga žalbe, u smislu odredbe članka 73. stavka 1. ZUS-a, Sud ne nalazi ostvarenim istaknute žalbene razloge.

Iz sadržaja spisa predmeta proizlazi da je sud prvog stupnja, odlučujući o osnovanosti tužbe za poništenje rješenja Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak uvodno navedenog broj, a kojim je potvrđeno kao pravilno rješenje Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR01 klasa: UP/I110/07/13-01/3311, urbroj: 04-06-13-3311-249 od 4. studenoga 2013., proveo sve potrebne dokaze, zakazao raspravu te time omogućio svim strankama iznošenje činjenica i dokaznih prijedloga te očitovanje o zahtjevima i navodima drugih stranka kao i o svim činjeničnim i pravnim pitanjima, da je uzeo uvid u isprave upravnog spisa predmeta te nakon toga donio, i po ocjeni ovog Suda, pravilnu i zakonitu presudu.

Imajući na umu cjelokupni sadržaj upravnog i sudskog postupka osnovano je sud prvog stupnja otklonio tužiteljeve prigovore vezane uz produženje rokova za dovršenje postupka predstečajne nagodbe, koje navode ponavlja i u svojoj žalbi. Naime, sud je pravilno primijenio odredbe ZID ZFPPN-a kojim je u članku 37. izmijenjena odredba članka 65. Zakona te je predviđena mogućnost produljenja roka za okončanje predstečajne nagodbe za daljnjih najviše 90 dana, ako savjetodavno vijeće odobri produljenje roka za dovršetak postupka.

Naime, rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj: U-zpz-19/14-4 od 2. rujna 2015. je u povodu zahtjeva Državnog odvjetništva RH za izvanredno preispitivanje zakonitosti pravomoćne presude, ukinuta prethodna presuda Upravnog suda u Osijeku u istoj upravnoj stvari, broj: UsI-171/14-9 od 5. rujna 2014. i predmet vraćen tom sudu na ponovno odlučivanje sa izraženim stavom da se navedena odredba primjenjuje na predmete u tijeku te da se ne radi o retroaktivnoj primjeni Zakona jer se, s obzirom na odredbu članka 58. ZID ZFPPN-a, odnosi na postupak u cjelini a ne na pojedine radnje u postupku.

Stoga se tužitelju ukazuje da je sud prvog stupnja pravilno i u potpunosti odgovorio na navedeno sporno pitanje s kojim obrazloženjem je i ovaj žalbeni sud suglasan.

Također, nije povrijeđena odredba članka 79. stavka 3. ZUP-a koja omogućava produženje rokova. Iz spisa predmeta proizlazi nespornim da je zainteresirana osoba u oba navrata na vrijeme, prije isteka roka, zatražila produljenje roka pa okolnost što je Savjetodavno vijeće odluku o odobrenju donijelo nakon njegovog proteka ne predstavlja povredu Zakona čime nisu bili ostvareni uvjeti za obustavu postupka u razdoblju između 3. i 9. listopada 2013.

Neosnovano također tužitelj prigovara što zainteresirana osoba uz Plan financijskog restrukturiranja nije priložila i ovjeru od strane ovlaštenog revizora. Nesporno je postupak predstečajne nagodbe u predmetnoj stvari pokrenut za vrijeme važenja spomenute Uredbe kojom je izmijenjen članak 64. Zakona (čl. 25. Uredbe) tako da izmijenjeni plan financijskog restrukturiranja nije potrebno ovjeriti od strane revizora. Okolnost što je Uredba prestala važiti stupanjem na snagu ZID ZFPPN-a 30. lipnja 2013., pravilno je ocijenio sud prvog stupnja u smislu prijelazne odredbe članka 57. tog zakona koji određuje da se na pokrenute postupke, kao što je ovaj, primjenjuje propis koji je bio na snazi na dan njihovog otvaranja. Kako je na dan otvaranja postupka predstečajne nagodbe nesporno Uredba bila na snazi, to je pravilno otklonjen i taj prigovor tužitelja.

Nadalje, u vezi primjene odredbe članka 25. ZID ZFPPN-a kojim se unosi odredba članka 46.a (nacrt predstečajne nagodbe) te vezano uz ostale prigovore uz navedeni članak, valja upozoriti da prijelazna odredba članka 58. tog zakona određuje kako se odredbe članka 14.,19.,25.,30.,32.,33.,37.,38.,40.,44. i 46 primjenjuju na postupke u tijeku, osim kod onih gdje su na dan stupanja Zakona na snagu započete radnje na koje se odnose. S obzirom da je na dan 30. lipnja 2013. kao dan stupanja na snagu ZID ZFPPN-a bila u tijeku izrada Plana financijskog restrukturiranja u postupku predstečajne nagodbe zainteresirane osobe nije postojala obveza primjene navedene odredbe o nacrtu predstečajne nagodbe sa svim obavezama koja ona sadrži. Uprkos tome valja navesti da, protivno navodima žalbe, prihvaćeni Plan financijskog restrukturiranja zainteresirane osobe u bitnome sadrži neophodne elemente ovršne isprave, jer su naznačeni vjerovnik i dužnik, predmet, vrsta i opseg obveze (utvrđena visina tražbine svakog pojedinog vjerovnika) i vrijeme ispunjenja obveze.

S obzirom da je s izloženim otklonjena osnovanost tužiteljeve žalbe Sud nalazi da je sud prvog stupnja u cijelosti i pravilno utvrdio činjenično stanje i pravilno primijenio materijalni propis, bez povreda postupka na koje ukazuje tužitelj. Druge prigovore tužitelja (vezane uz odgodu ročišta za glasanje) Sud ne nalazi odlučujućim za ocjenu zakonitosti osporenog akta te time ne nalazi povredu zakona na štetu tužitelja.

Na osnovu izloženog žalba se odbija kao neosnovana uz potvrđivanje osporene presude u smislu odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a.

U Zagrebu 14. travnja 2016.

Predsjednica vijeća
mr.sc. Mirjana Juričić, v.r.

Za točnost otpisat će ovlaštenu službenicu

Tanja Nemčić

